

חרפי הפתל עליהם. פיו שרוואה אומם, מתחיל לבכות. זהו שפטוב דומה דוקץ לצבי או לעפר האילים, לדרג מכתל לעלה, ומעליה לכתל.

הנה זה עומד אחר כתלנו, בבחני כנסיות ובבחני כנסיות ובחני מדרשות. משגיח מן החלנות, שבודאי בית הכנסת אריך חלנותה. מצין מן החביבים, להסתכל ולהשגית עליהם. ולכון ישראלי אricsים לשם באוטו יום, שם יודעים זה ואמורים, תהלים קיה זה היום עשה היה נגילה ונשמחה בו.

ואם בחקמי תמאסו וגוו'. רבינו יוסף פתח, ממשי^(ג) מוסר ה' בני אל תמאס ולא פקוץ בתוכחתו. כמה תביבים ישראלי לפני הקדוש ברוך הוא רוץחה להוכיח אומם ולהנחיים בדרך ישרה, פמו אב שאוחבת את בנו, ומתווך אהבתו אליו יש בידו שרביט פמייד להניגו בדרך ישרה, שלא יסעה למינן ולשםאל. זהו שפטוב (^טש) כי אתה אשר יאהב ה' יוכיח וכאוב את בן ירצה.ומי שלא אהוב את הקדוש ברוך הוא, ושונא אותו, הוא מסלק מפניו תוכחה, ומסלק מפניו את השרביכיטה.

בתוב (מלאכי^(א)) אהבתך אמרת יי' וגוו', מגו רחימותך דיליה, שרביכיטה בידיה תדיך, לדברא ליה. ואת עשו שנאתך, בגין מה סליקת מגיה שרביכיטה, סליקת מגיה תוכחתך, בגין דלא אתן לך ביה ביהולך, רחיקא דנפשך הו. אבל אתון, אהבתך אהבתך ודאי. בגין מה תדיך, לדברא ליה. בגין אל תמאס ולא פקוץ בתוכחתך. מה זה ולא פקוץ? כמו מי שבורח מתווך קוץים, שאומם דבוריים כמו קוץים אליו בעצמו. בא ראה, בשעה שמתעורר לך שרביכיטים יוצאים, מהם שרביכיטי

האילים לדרג מאופתלא לאיגרא, ומאייגרא לכוותלא.

הנה זה עומד אחר כתלנו, בבחני כנסיות ובבחני מדרשות משגיח מן המלחנות, (ז'וראי ב') בישטה בעיא פלונו). מצין מן התרבים, לאסתפלא ולאשכח עליהו. בגין מה, ישראל בעו למחדי בההוא יומא, דאיןחו יוציא דא, ואמרי. (תהלים קיח) זה היום עשה יי' נגילה ונשמחה בו. **ואם בחקמי תמאס וגוו'.** (ויקרא כו) רבינו יוסף פתח, (משל^(ב)) מוסר יי' בני אל תמאס ולא פקוץ

בתוכחתו. ומה חביבין ישראל קמי קדשא ביריך הוא, דקדשא ביריך הוא בעי לאוכחה להו, ולדברא להו בארכ מישר, כאבא דרכיהם לבירה, ומגו רחימתו דיליה לגיביה, שרביכיטה בידיה תפדר, לדברא ליה בארכ מישר, דלא יסטי לימיינא ולשםאל. הדא הוא דכתיב, (משל^(ג) כי את אשר יאהב יי' יוכיח וכאוב את בן ירצה. ומאן דלא רחיכים ליה קדשא ביריך הוא, וסאנגי ליה, סליק מגיה תוכחה, סליק מגיה שרביכיטה.

בתויב. (מלאכי^(א)) אהבתך אהבתך אמרת יי' וגוו', מגו רחימותך דיליה, שרביכיטה בידיה תדיך, לדברא ליה. ואת עשו שנאתך, בגין מה סליקת מגיה שרביכיטה, סליקת מגיה תוכחתך, בגין דלא אתן לך ביה ביהולך, רחיקא דנפשך הו. אבל אתון, אהבתך אהבתך ודאי. בגין מה תדיך, לדברא ליה. בגין אל תמאס ולא פקוץ בתוכחתך. מהyi' בני גובין, דאיןון מלין בגובין לגביה בגרמיה.

הא חיזי, בשעתה דאתער צדק בידינו. ומה סטרוי טהירין, מתערין מימיינא בידינו, ומה צרכי רוחות מתעררים מימיין ומשמאל, כמה מילין בגובין